

Horváth Ervin (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Inváziós halfajok monitoring és szelektív eltávolító módszereinek bemutatása

A Föld felszíni vizeinek csupán töredékét képezik édesvizek, mégis ezek felelnek a vízi biológiai sokféleség jelentős részéért. Az emberi tevékenységek sokszor az élőhelyek minőségének romlásával vagy az eltűnésével járnak. Ezen változások legtöbbször a biodiverzitás csökkenését eredményezik. Az újonnan létrejövő körülmények és további beavatkozások elősegítik az inváziós fajok megtelepedését és elterjedését. Az inváziós fajok gyors terjedése az egyik legnagyobb veszély az őshonos élővilág diverzitására.

Az inváziós halfajok terjedésének monitorozására, eltávolítására számos módszer létezik. A legtöbb régebbi metodika sok időt, emberi munkát igényel, valamint az eljárás alatt a halakat ért stressz is jelentős. A szakirodalomban találhatóak már olyan módszerek is, melyek kevesebb emberi munkát igényelnek, és sokkal kíméletesebbek a vizek lakóival. Az új eljárások molekuláris biológiai és informatikai eszközrendszert is felhasználnak.

Kétségtelen, hogy legcélszerűbb az inváziós fajok megjelenésének és elterjedésének megakadályozása. Amennyiben már nagy számban megjelennek ezek a halfajok, a víztestből történő fizikai eltávolításuk a legfontosabb rövidtávú cél. A Balaton kezelője által végzett éves szelektív lehalászások célja szintén ez. Elsősorban az ezüstkárász (*Carassius gibelio*) és a törpeharcsa (*Ameiurus nebulosus*) kiemelése történik. Előadásomban az eddigi szelektív lehalászások eredményeit, a kezelő által gyűjtött adatokat és ezek elemzését is szeretném bemutatni.

Horváth Sára (Szegedi Tudományegyetem)

A települések instagram-kompatibilitása Szeged példáján

A kutatás elméleti háttere részben Urry, J. (1990) „turista tekintet” fogalmára épül, amely arra utal, hogy a turisták a látogatott helyeket gyakran nem a valóság teljes összetettségében, hanem egy idealizált, szelektív kép alapján érzékelik. Ez a nézőpont a látványosságokra és a könnyen megosztható élményekre koncentrál, elhanyagolva a helyszín hétköznapiabb vagy kevésbé fotogén aspektusait. Meghatározó továbbá Lynch, K. (1960) elmélete, mely szerint az emberek a városokat öt alapvető elem alapján térképezik fel: utak, határok, csomópontok, negyedek és attrakciók, amelyek segítenek nekik tájékozódni és megismerni a helyeket.